

"לדורות"**סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל****שאלון לרישום קורות ניצול/ת השואה**

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

את השאלון המלא נא לשלוח לדוא"ל: ledorot@pmo.gov.il פרטים נוספים ושאלות בטלפון כוכבית 8840*

נא למלא את הפרטים האישיים בנספח ולאשר בחתימתכם את פרסום הסיפור באתר.

יש לשלוח את הנספח בדואר: ת.ד. 2512 מגדלי ויטה בני ברק 5112401 או בפקס: 02-5605034
ניתן לסרוק את הנספח ולהעבירו בדוא"ל בצמוד לשאלון.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: משולם.	שם פרטי: רחמים.
------------------	-----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: משולם.	בלועזית MESHULAM	שם נעורים: רחמים
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: רחמים.	בלועזית RAHAMIM	מין: זכר תאריך לידה: 29.8.1940
מקום לידה (ישוב, מחוז): קיוסטנדיל.	בלועזית kustendil	ארץ לידה: בולגריה.
שם פרטי של האב: יוסף.	שם פרטי ושם נעורים של האם: אסתר פרנקו.	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):	שם נעורים של האישה: --	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: --	בלועזית: --	ארץ המגורים: --
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: --	מקצוע לפני המלחמה: --	חבר בארגון או בתנועה: --
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): קיוסטנדיל.		
האם היית בגטאות? אילו ומתי? --		
האם היית במחנות? אילו ומתי? --		
מקום השחרור: --	תאריך השחרור: --	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה? --	לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)? --	
מקומות/מחנות בדרך לארץ: --	שנת עליה: 1948	שם האנייה (אם עלה בדרך הים): פנ יורק.

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון):נא לכתוב בגוף ראשון

נולדתי בקיוסטנדיל, בולגריה. אבא שלי נולד בבולגריה ואמא ביוון. יש לי אח אחד (סמי) שצעיר ממני ב – 6 שנים. גרנו בבניין 3 קומות. לאבא היו עוד 3 אחים. אבא שלי עסק במסחר סיטונאי בתחום התאורה. גרנו ברחוב הראשי כאשר החנות שלנו הייתה למטה ואנחנו גרנו באותו בניין בקומה השלישית. המצב הכלכלי שלנו היה מצוין. הייתה בעיר קהילה מצומצמת של יהודים, היינו מציינים את החגים היהודיים. היה בעיר בית כנסת שמדי פעם היינו הולכים אליו. היינו הולכים עם טלאי צהוב.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה,האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אוווקאציה למרכז ברית המועצות):

בזמן המלחמה היינו בעוצר. אבא שלי והאחים שלו גויסו ואני נשארתי עם האמא ועם סבא. אחד האחים של אבא נפצע, כאשר רופא הציל אותו בבולגריה (בהמשך לאחר שעלה לארץ, הוא נותח והרסיס שהיה לו הוצא ממנו). האח הזה ואשתו (מוריץ משולם וסולטנה משולם) נפטרו ולא היה להם ילדים. המשפחה שלנו נשארה בבית בזמן המלחמה. בזמן ההתקפות היינו מתחבאים בתעלות שחפרנו. היינו מעורבים בסיפור הגדול שנקרא הרכבות שלא יצאו לדרך.

"הרכבות יצאו ריקות" מגולל את פרשת הצלתם המופלאה של 50,000 יהודי בולגריה מהשמדה בידי הנאצים. מתאר כיצד הוכשלה מזימת ההשמדה על ידי אנשים מכל שדרות העם הבולגרי - ראשי הכנסייה, מנהיגים פוליטיים, מרגלת יפהפייה, ומלך שנקרע בין הבטחותיו להיטלר ומחויבותו לאזרחי ארצו. ערב פרוץ מלחמת העולם השנייה התייצבה בולגריה לצדה של גרמניה הנאצית. בולגריה חתמה על הסכם עם גרמניה על גירושם של יהודיה למחנות המוות בפולין. זה היה המחיר שהסכימה בולגריה לשלם תמורת שטחיה האבודים. אך תוכניותיו של היטלר להשמדת יהודי בולגריה לא זכו לצאת אל הפועל. תחילה נשלחו יהודי תרקיה ומקדוניה לפולין. אולם הרכבות אשר באו לקחת את יהודי בולגריה עצמה אל מותם הוודאי יצאו ריקות. ברגע האחרון ממש התנערה בולגריה, ואף אחד מיהודיה לא עזב את אדמתה.

במבצע ההצלה הזה, היחיד במינו בימי המלחמה, השתתפו בולגרים מכל שכבות החברה: פקידי ממשל זוטרים, פועלים פשוטים, חברי פרלמנט, אישי ציבור, סופרים ואמנים, אנשי כמורה ואף המלך עצמו. כל אלה סיכנו את חייהם ועשו כל אשר היה ביכולתם כדי להציל את יהודי ארצם. "הרכבות יצאו ריקות" מאיר את אחד הרגעים המופלאים בתקופה החשוכה של השואה ומגולל את פרשת גבורתם של אנשים בעלי ערכים מוסריים נעלים, שפעלו בניגוד מוחלט לאינטרסים האישיים שלהם על מנת להציל אחרים.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

עלינו לארץ ב – 1948 בעליה הלגאלית הראשונה. כאשר נסענו שבוע ברכבת ושבוע הפלגנו באונייה בשם פנ יורק.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

ירדנו בחיפה והיינו במחנה אוהלים בדרום נתניה – שם היינו כחצי שנה. האבא עבד בכבישים בתקופה הזו. לאחר מכן הגענו ליפו ופלשנו לבית ריק שהיה שם בסוף רח' שדות ירושלים ושם היינו הרבה שנים. אבא היה אע"צ. אני למדתי בויצמן ואז בבית ספר יונה הנביא. בכיתה י' –יב' למדתי באורט נתניה לימודי מכניקה. התגייסתי לצבא לנח"ל מוצנח, השתתפתי בשיירות להר הצופים בתור שוטר. שירתתי 3 שנים מלאות, ב1967 הייתי טרקטוריסט על המזח בסואץ בהתנדבות תמורת תשלום.

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

התחתנתי בגיל 24 לאישה בשם שרה. נולדו לנו 3 ילדים (יוסי, אתי ואפרת). עבדתי בבניין ולאחר מכן הקמתי עסק עם אחי ופתחנו בית מלאכה שעסק בחריטה וכרסום. אחרי שפתחתי את עסק הלכתי ללמוד תכנות והייתי בין הראשונים בארץ שלמדתי את זה. יש לי היום 6 נכדים כיום אני חי עם בת זוגתי אהובה שביט (כ – 20 שנה אנחנו חיים ביחד) ברחובות.

ראיון: מקסים ליס, חולון, אפריל 2014